

Fredagsbrev d.25-10-2019-uge 43

En uge er gået siden efterårsferien sluttede, og den er fløjet afsted.

Mandag startede Ditte, som vores nye afdelingsleder i Børnehuset. Ja- hun var godt nok tyvstartet, med nogle onsdage fra i sommer, men nu kan vi hver dag glæde os over, at der er nye kræfter i huset. Stort velkommen, og selv om der er nok at tage fat på, så ser det ud til, at humøret og engagementet er højt. Vi siger også goddag til Stine, som Joakims afløser, også i Børnehuset.

Torsdag havde Simon og Sabrina indkaldt Storegruppens forældre til orienteringskaffe om Berlinturen. Der er ingen tvivl om, at eleverne glæder sig til den oplevelse. Det er altid spændende at besøge Berlin. Det er i Europas nyere historie ikke til at komme uden om Berlin. Men den er også Europas økonomiske kraftcentrum og kulturhovedstad, hvis du spørger tyskerne. Det er alle franskmænd og kvinder ikke enige i, men så må vi til Paris engang i fremtiden...

Ane Louise og jeg har strikket et forslag til budget sammen for regnskabsåret 2020. Det er ikke endeligt færdigt, men da vi ved, at der i 2020 bliver samme økonomiske forudsætninger, som i år, kan vi godt sige, at det ser ikke helt ringe ud. Ligt tungere bliver det nok i år, men det må vi vente med at se, når året er omme.

Men situationen med en lavere koblingsprocent i sigte, er der selvfølgelig mange der undrer sig over. Herunder har jeg sat et fælles indlæg ind fra Friskoleforeningen, og Landdistrikternes fællesråd. Det kæmper også vores sag, kan man læse.

God weekend og god læselyst, når nu vejret viser sig fra sin lidt våde side.

Troels.

FRISKOLERNE ER OPSTÅET I ET ØNSKE OM FÆLLESSKAB, IKKE SOM ET FRAVALG, understreger Steffen Damsgaard, formand for Landdistrikternes Fællesråd og Peter Bendix Pedersen, formand for FRISKOLERNE, i dette fælles indlæg om konsekvenserne af regeringens fremsatte finanslovsforslag.

Af: Mette Marie Møller, Friskolernes Hus

Kategori *Pædagogik og skoleliv* , *Presse og politik*

21.10.19

*Af Steffen Damsgaard, formand for Landdistrikternes Fællesråd. Peter Bendix Pedersen, formand for FRISKOLERNE
Bragt den 20 okt. 2019 i Fyens Stiftidende*

Så er regeringens finanslovsudspil offentliggjort. Til vores store skuffelse risikerer en af de væsentligste brikker i sammenhængskraften på landet, friskolerne, at få beskåret sit livsgrundlag i en grad, der truer deres eksistens.

Manøvren blev varslet i slutningen af august i et tiltrædelsesinterview i Politiken Skoleliv. Her langede den ny undervisningsminister Pernille Rosenkrantz-Theil ud efter friskolerne med påstanden om, at ”der er en del af friskolerne, som er skabt med henblik på at stemple ud af fællesskabet. Man har et ønske om, at ens egne børn ikke skal være sammen med alle de andre børn.” I samme ombæring skyndte hun sig at understrege, at det ikke er skolerne i de tyndt befolkede områder, hun har set sig sur på.

Problemet er, at regeringen med sit nye finanslovsudspil spænder ben for driften af netop de små friskoler i landdistrikter. Heri foreslår regeringen at beskære tilskuddet til friskolerne med 0,3 mia. kr. årligt. Øvelsen består i at sænke den såkaldte koblingsprocent fra 76 pct. til 71 pct.

Føres forslaget ud i livet bliver taberne de mange friskoler i landdistrikterne. Der er nemlig en sammenhæng mellem elevtal og skolens økonomi. Oftest har de mindste friskoler til huse i landdistrikterne, og det er dem, der

kommer til at mærke det reducerede statstilskud stærkest. Nedsætter man koblingsprocenten til 71, vil driftstilskuddet pr. elev falde med 2.469,55 kr. om året. I 2017 havde 82 friskoler og private grundskoler underskud. Antallet risikerer at stige til 238 skoler, hvis indgrebet sker fra den ene dag til den anden. Samtidig døjer skoler i landdistrikterne med udlånsproblemer, der gør det vanskeligt at optage lån eller opnå kredit for en friskole i et landdistrikt.

Regeringen forsøger at afbøde effekterne ved at afsætte en pulje på 75 mio. kr., der skal friholde friskolerne, som ligger i yderkommuner, i områder med betydelig afstand til en folkeskole eller har en høj andel af socialt udsatte børn.

Det er bare langt fra nok.

Fortællingen, regeringen forsøger at etablere, lyder, at friskolerne er et fravalg af fællesskabet og dermed skal straffes til fordel for Folkeskolen. Øvelsen i finanslovsudspillet er jo netop at tage pengene fra friskolerne og kanalisere dem ind i folkeskolen.

Men fortællingen holder ikke stik i virkelighedens verden. Virkeligheden rundt om i de danske landdistrikter er, at det er staten, der har trukket sig fra fællesskabet, ikke de frie skoler. Siden kommunalreformen i 2007 er der lukket eller sammenlagt omkring 300 folkeskoler. Skolelukningerne er ikke geografisk afbalanceret. Størstedelen har fundet sted i Sønderjylland og Nordjylland samt på Østfyn og Lolland-Falster. Over en bred kam er de store byer gået fri.

Lidt firkantet sagt er det ikke forældrene, der fjerner sig fra folkeskolen, men folkeskolen der fjerner sig fra forældrene.

Realiteterne er, at hver tredje friskoleelev i 2016 boede i Danmarks mindste byer. Og i disse små lokalsamfund er friskolerne blevet de nye folkeskoler. Friskolerne er folkets skole, de samler fællesskabet på allerbedste vis.

Fakta er, at friskolerne mange steder har taget over der, hvor kommunerne giver op. De er båret frem af civilsamfundets frivillige hårdtarbejdende kræfter, der netop ønsker et lokalbaseret skolefællesskab. Disse ildsjæle fortjener hyldest og rygklap frem for økonomiske strafaktioner baseret på forfejlede antagelser om fællesskabets karakter.

Derfor håber vi, at regeringen og dens forhandlingspartnere vil støtte frem for straffe friskolerne i hele landet. Friskolerne er resultaterne af et hårdtarbejdende civilsamfund, der har trådt i karakter steder, hvor kommunen har givet op